
Banie, gm. loco, woj. szczecińskie

Informator Archeologiczny : badania 32, 219

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PÓŹNE ŚREDNIOWIECZE

BANIE, gm. *loco*, woj. szczecińskie

- miasto późnośredniowieczne

Badania interwencyjne, finansowane przez Dyрекcję Okręgową Dróg Publicznych w Szczecinie – Zarząd w Chojnie.

W trakcie realizacji prac ziemnych, związanych z budową kanalizacji deszczowej w miejscowości Banie w okresie od września do listopada 1998 roku przeprowadzono nadzór archeologiczno-konserwatorski oraz interwencyjne prace archeologiczne. Wykopy liniowe biegiły wzdłuż głównych arterii komunikacyjnych na trasie Gryfino-Pyrzyce. Układ nawarstwień w wykopach był zasadniczo jednolity na całej długości wykopu liniowego. Nie znaleziono nawarstwień z okresu średniowiecza. Nieruchome źródła archeologiczne - pozostałości dwóch obiektów odkryto jedynie w zachodniej części miasta w ulicy Targowej przy Placu Jagiellońskim. Obiekt nr 1 odsłonięto na odcinku o długości 5,4 m i szerokości około 1,0 m. Na jego wypełnisko złożyła się spalenizna z próchnicą, silnie nasyconą węglami drzewnymi i grudkami przepalanej gliny. Obiekt nr 1 został zniszczony późniejszymi niwelacjami terenu. Był to zapewne budynek posadowiony na kamiennych fundamentach o nieokreślonej konstrukcji ścian. Odkryte w spągu obiektu fragmenty cegieł gotyckich mogą pośrednio wskazywać, że był to budynek ceglany. W wypełnisku znaleziono 23 fragmenty ceramiki, bryłkę polepy i 8 fragmentów kości zwierzęcych. Na podstawie analizy ceramiki okres użytkowania obiektu nr 1 można datować ogólnie na okres od 2 połowy XV do XVII w. Obiekt nr 2 to workowata jama wkopana pod skosem w podłoże. Jej spąg znajdował się pod wschodnią ścianą budynku nr 1. Na jej wypełnisko złożyły się warstewki: przepalone bryłki gliny z próchnicą i spalenizną, przemieszana szara próchnica intensywniej nasyciona spalenizną i przepalonymi bryłkami gliny, przepalone grudki gliny ze spalenizną w warstwie spiaszczonej, żółtej gliny. Znaleziono w nim 4 fragmenty ceramiki wskazujące na okres użytkowania obiektu od 2 połowy XV do XVII w. U wylotu ulicy Jagiellońskiej odkryto warstwę złożoną z ciemnoszarej, spiaszczonej próchnicy z kamieniami i gruzem ceglanym, w spągu której zalegały głazy o średnicy dochodzącej do 0,7 m. Nie stwierdzono obecności ruchomych źródeł archeologicznych. Lokalizacja warstwy z licznymi kamieniami i głazami sugeruje, iż mamy tu do czynienia z pozostałościami muru miejskiego znielowanego podczas powojennych prac budowlanych. Według źródeł ikonograficznych ulica Jagiellońska wyznaczała wschodni zasięg miasta średniowiecznego. Wydaje się, że współczesna ulica Jagiellońska (na niektórych odcinkach) powieli układ średniowiecznej ulicy dookolnej biegnącej wzdłuż murów miejskich.

Barłożno, st. 16, gm. Skórcz, woj. gdańskie, AZP 23-44 - -patrz: wczesna epoka żelaza

Białaczów, st. 3, gm. *loco*, woj. piotrkowskie, AZP 76-59/7 - patrz: okres nowożytny

BIELSKO-BIAŁA, ul. Kręta, st. 32, gm. *loco*, woj. bielskie, AZP 107-48/48

- relikty baszty obronnej oraz systemu miejskich murów obronnych

Badania wykopaliskowe przeprowadził dr Sławomir Dryja (KONSUS s.c. Pracownia Dokumentacyjno-Badawcza). Prace przeprowadzono w terminie od 14 września 1998 r. do 11 stycznia 1999 r., na zlecenie Pełnomocnika Prezydenta Miasta d/s Rewitalizacji Bielskiej Starówki. Pierwszy sezon badań.

Przeprowadzone u wylotu ulicy Krętej prace stanowiły weryfikację poprzedzających je badań radarowych i geofizycznych, skoncentrowały się na odsłonięciu, przebadaniu oraz zadokumentowaniu reliktyw miejskiej baszty obronnej oraz jej powiązaniach z systemem miejskich murów obronnych.